

Medens undertegnede Paludan i øvrigt kan slutte sig til Fakultetsflertallets Udtalelse, skal jeg til dennes Punkt 3—5 bemærke:

Punkt 3. Allerede i den Erklæring, jeg som Medlem af Undervisningsinspektionen har afgivet over de private Skolebestyreres Forslag, udtalte jeg mine Betæneligheder ved den svage Stilling, Latinundervisningen vilde faa paa den foreslaaede ny Linie, og jeg kan da selvfølgelig allermindst tilraade en yderligere Indskrænkning i Fagets Tímetal. Da Ministeriets Timeplan tillægger de moderne Sprog 1 ugentlig Time mere end Skolebestyrernes til Gengæld for den Time, Historien har faaet mindre, stønner jeg heller ikke, at det ene Forslag har noget positivt Fortrin for det andet med Hensyn til moderne humanistisk Præg.

Punkt 4. Den her foreslaaede Ombytning af Latin med Græsk som Hovedfag i Undervisningen paa den ældre sproglig-historiske Linie kan vistnok fra et klassisk-humanistisk Synspunkt være ganske følgerigtig. Men i Betragtning af den Maade, hvorpaa Forholdet mellem de to klassiske Sprog igennem Tiderne har udviklet sig, forekommer det mig, at denne Ombytning har faa store praktiske Betæneligheder og i den Grad vil forandre den lærde Skoles hele historisk givne Karakter, at jeg i alt Fald maa tilraade at lade denne Tanke undertaste den nøjeste Prøvelse fra Skolernes Side, før man bestemmer sig til at sætte den i Værk.

Punkt 5. Naar jeg ligesom Flertallet maa fraraade at give Skolerne Valg mellem at undervise i Oldnordisk eller Svensk, er det i Henhold til mine tidligere Udtalelser om Oldnordisks Stilling mindre af Hensyn til dette Sprogs Betydning som Skolefag, end fordi det foreslaaede Valg vistnok vil medføre praktiske og pædagogiske Vanskeligheder.

6te November 1899.

S. Paludan.